

Anem pujant per aquest vessant, primer enmig de boscos de pins, però de mica a mica es van aclarint, i un cop a la carena sense gens de vegetació arbòria. Trobem el refugi del CE d'Alcoi, deixem a prop el morro del Contador i ens acostem a contemplar la bonica Cava Arquejada, l'única que conserva els arcs que suportarien la volta, veritable joia arquitectònica d'aquest paratge muntanyenc. Canviem de vessant i en pocs minuts som al cim del Montcabrer (1.389 m), el dia és més grisós que ahir, però gaudim de l'extens panorama, les planes de Muro i Cocentaina, la Serrella i Aitana, la Safor i el Benicadell, el castell de Mariola, el Carrascal, el Maigmó, la serra dels Plans.

La baixada, la farem pel sud, per la senda coneguda com Camí de les Huit Piletas, condicionat i senyalitzat recentment amb unes rajoles que en uns bonics plafons mostren el paisatge que veu l'observador, com també les diferents fonts del recorregut. En realitat aquesta senda era un antic assagador o carrerada, és a dir, una via utilitzada tradicionalment pels pastors per traslladar els seus ramats.

Salva un fort desnivell i ens permet baixar ràpidament fins a Sant Cristòfol on ens retrobem amb la resta d'acampadors, que baixaven del Castell de Cocentaina, la impressionant Torrassa que s'alça sobre mateix de la vila.

Al migdia amb el dinar de germanor es posa cloenda als actes d'enguany, i es fa lliurament de la bandera dels aplecs als companys del Grup Pirineista Nord Català de Prada de Conflent que organitzaran la propera edició.

Al llarg d'aquests dies, les activitats de l'Aplec s'han vist enriquides per la coincidència amb la Fira de Tots Sants, una de les més antigues, ja que data de 1346, per una concessió de Pere el Cerimoniós. Així hem pogut gaudir d'un ventall addicional d'actes i excursions, a més de la recreació d'un mercat medieval amb els artesans treballant pels carrers de la població.

L'últim dia, gràcies a les bones indicacions de l'amic Castelló, aprofitem per fer l'ascensió al Montgó. És un cim imponent que s'alça arran de mar, sobre la badia de Xàbia entre les poblacions de Dènia i Xàbia. El dia però es rúfol i tot i que es tracta d'un mirador privilegiat des d'on es pot veure les illes d'Eivissa i Mallorca, avui la boira ens fa la guitza. Hem anat pujant amb l'esperança, que un cop de vent ens eixampli els horitzons, però tot és en va, i hem de deixar el cim sense veure més enllà de cinc metres, per la qual cosa fem el propòsit de tornar-hi en una propera ocasió.

Volem agrair finalment als organitzadors, el Centre Excursionista Contestà i a l'Ajuntament i poble de Cocentaina la cordial acollida que han tingut vers tots els excursionistes que hem participat en aquest XVIII Aplec.

Josep Castells i Gironès